

Kluk od řeky - Ládá Svoboda

- A
1. Možná i ty znáš kluka na břehu řeky stával,
E
hlavu plnou snů u vody si hrával
D A
do jeho dětských dnů znělo volání šífařů.
2. Vltavou mraky plují, snad je láká dálka
jenže na zem padl stín přišla krutá válka
a její temný klín mu přines s mámou loučení.
E
R: Tak buď jako ta řeka co v pramenech sílí,
D A E
trpělivě spěchá na svý pouti k cíli, není k zastavení, když je tu hráz.
3. Duch světa bývá králem co obětuje pěšce,
jak vystačit si s málem, když dýchá se tak těžce, o svém svědomí ale rozhoduješ sám.
o svém svědomí ale rozhoduješ sám.
4. Po válce přišel soudruh, servítky si nebral
s jedem pod jazykem, co chtěl lidem sebral,
stalo se to zvykem a na dně tůně rodný dům.
5. Ten kluk má střední školu, ruce od oleje,
dítě rockenrollu na holky se směje
a pak služba vlasti, dva roky vem đas.
R:
6. Pár chviliek bylo šťastných, ale doba byla hloupá,
všem muselo bylo jasný, že na pravdu je skoupá,
kdo o ní dneska básní, nestál, kde měl stát.
7. Začít vydělávat, šetřit na motorku,
jezdit po zábavách potkat správnou holku,
až ji jednou najde, tak se budou brát.
8. Chvilku se dalo dýchat než Pražský jaro rázem
změnilo se v zimu, nohy staví na zem,
kdo má svojí rodinu musí při ní stát.
R:
9. Každá doba má svoje a mohl bys víc získat,
jenže nejsme jenom stroje , radši si po svém pískat,
vždycky šlo o postoje a lidi co máš rád.
10. Klíče odzvonily době sametový,
pouta povolily a nasadily nový,
ikdyž leccos bolí, žije se nám snáz.
11. Ten kluk je dávno dědou, vnoučata kolem sebe
co jak kořata předou, maj na zemi nebe,
co samy jednou svedou, můžeš se jen ptát.
12. Ale uvidějící chlapa co zaplatil svou cenu,
dokázal stát rovně po boku skvělou ženu, černých dnů znali hodně a dál se umí smát.
Už dávno není klukem co prošlapal svý botky,
má tu spoustu přátel a na stole fotky, s tím co život nese, popere se snáz.
R: